

الگوی محبت

● محمدرضا حشمتی

هرگاه صحبت از معلم و معلمی به میان می‌آید، گل‌واژه همه جمله‌ها این است که «معلمی شغل انبیاست». اگر ما خود را همکار پیامبران می‌دانیم و پیامبر اسلام (ص) را الگویی نیکو برای خود در نظر داریم، چه رفتارهایی باید با دانش‌آموزان داشته باشیم؟

دوستان! تحقق امر تربیت، نیازمند برقراری ارتباط عاطفی بین معلم و متعلم است. ما معلمان باید مراقب باشیم اگر پا جای پای پیامبر می‌گذاریم، باید مانند ایشان با فروتنی و نرمش با دانش‌آموزان مواجه شویم و رفتار تکبرآمیز نداشته باشیم. رسول خدا در این راستا می‌فرماید: «معلم و آموزگار باشید (درس شما زمزمه محبت باشد) و در تعلیم خود، دشوار و سخت‌گیر نباشید.»^۱

زمینه برقراری ارتباط صمیمانه با دانش‌آموزان، شادابی، گشاده‌رویی و اظهار شادمانی و محبت است. ما (معلمان) باید زمینه تکریم دانش‌آموزان را فراهم کنیم. این تکریم بستر مناسبی را برای برقراری پیوند عاطفی و محبت و مهرورزی بیشتر فراهم می‌آورد. چرا که خداوند همه آن‌چه را که در محور تعلیم و تربیت انسان نقش دارند به صفت کرامت ستوده است. در سوره علق می‌فرماید: معلم شما خدای اکرم است. خداوند در قرآن کریم از پیامبر اسلام (ص) که معلم انسان‌هاست نیز به عنوان کریم یاد کرده است [تکویر / ۱۹].

همکاران محترم، ما باید براساس فرمایش **امام صادق (ع)** با تعاون و همکاری، امروزمان بهتر از دیروز باشد. بیایید در هفته امور تربیتی، با نزدیکی دل‌ها، ایجاد انس و محبت، و کنار گذاشتن اختلاف‌نظرها و سلیقه‌ها، تربیت آینده‌سازان ایران اسلامی را مهم‌ترین وظیفه خود بدانیم.

«امروز درس پیغمبر برای امتش و برای همه بشریت، درس عالم شدن، قوی شدن، اخلاق و کرامت، رحمت، جهاد و عزت، و درس مقاومت است... در سایه این نام و این یاد، ملت ما درس‌های پیغمبر را باید مرور و آن‌ها را به درس زندگی و برنامه‌های جاری خود تبدیل کند.»^۲

پی‌نوشت

۱. حجتی، سیدمحمدباقر. آداب تعلیم و تعلم در اسلام. دفتر نشر فرهنگ اسلامی. تهران. ۱۳۵۹.

۲. فرمایش آیت‌الله خامنه‌ای در پیام نوروزی سال ۱۳۸۵.